

LBRIS

We know
books

Paris

ghid de călătorie

Redactor
Carmen Ștefania Neacșu

mijloace de transport de la aeroport, singurul posibil inconvenient constituindu-l durata călătoriei care depășește o oră. **Autobuzele speciale** de la aeroporturi sunt și ele foarte convenabile, iar varianta achiziționării unui bilet dus-întors este desigur preferabilă. Informații detaliate asupra modalităților de deplasare de la aeroport către diferitele arondismente ale orașului sunt disponibile pe site-ul www.paris.org/Accueil/Airport.

Informații utile

Office de Tourisme de Paris

Avenue des Champs Elysées 127

Paris Convention and Visitors Bureau

Rue des Pyramides 25

Metrou: Pyramides

Program 10.00-19.00

Ambasada română

Rue de l'Exposition 5

Tel: +33 01 47 05 10 47

Poliție: 17

Serviciul de ambulanță: 15

Transport cu taxi: www.taxi-paris.net

CUPRINS

De ce ne place	3
De ce ne place Parisul	5
Parisul românilor	6
Să aruncăm o privire în urmă	9
Evenimente istorice importante	10
Obiective prioritare	13
Obiective turistice	17
Musée du Louvre	19
Palais Royal	21
Opéra National de Paris - Garnier	25
Palatul Elysée	29
Arcul de Triumf	30
La Sorbonne	47
Panthéon	49
Jardin du Luxembourg	52
St-Sulpice	53
Musée d'Orsay	54
Le Tour Eiffel	58
Catedrala Notre Dame	62
Viața culturală	65
Muzee	66
Teatre	91
Evenimente	94

Distracții	101
Cafenele	102
Cabarete	107
Baruri și cluburi	109
Sporturi	115
Shopping	119
Centre comerciale	120
Magazine universale	123
Parisul copiilor	127
Parisul copiilor	128
Parcuri de distracții	132
Plimbări	135
Parcuri și grădini	136
Împrejurimile Parisului	145
Unde stăm?	159
Apartamente	160
Hosteluri	164
Hoteluri	167
Camping	177
Ude luăm masa?	181
Restaurante, Bistrouri, Braserii	182
Fast-food	198
Rețete culinare franțuzești	199
Informații turistice	205
Bine de știut	206
Transportul public	210
Informații utile	214

De ce ne place Parisul

De-a lungul secolelor, spațiul citadin s-a dovedit un spațiu al elevării, al progresului, iar metropolele, în particular, au reprezentat mereu alegerea celor care vor mai mult de la viață. O altă cultură și, practic, o altă civilizație au apărut odată cu mediul citadin, iar specificul oamenilor s-a imprimat în vibrația orașului căruia îi dădeau naștere, în stilul construcțiilor sale. Sufletul unui oraș este ceva real și orice călător sau localnic sensibil îl poate recepta, în timpul unei simple plimbări.

În *Paris*, bulevardele și străduțele, cafenelele și grădinile respiră romantism și o boemă care inevitabil se îmbină cu modernitatea secolului prezent, rezultatul fiind unicitatea, din acest punct de vedere, a orașului.

Cartierul Latin este cea mai animată parte a orașului, scăldată în culori luminoase. Casele au ferestre înalte și balcoane pline de flori, iar primăvara și vara, curțile interioare înverzite îmbie cu terasele cafenelelor sau cu magazine de artă. După lăsarea serii, ușile cu aspect vechi, care păreau să ascundă lăcașuri

neștiute, se deschid larg și lasă la vedere cluburi de jazz în care norocoșii pot asculta uneori artiști celebri, deși cel mai adesea scena le aparține amatorilor. Vinul la pahar se servește pretutindeni: la prânz vin alb, seara vin roșu sau rosé: francezii beau vin la fel de des cum beau cafea, sau poate chiar mai des.

Dacă *Montmartre* sau *Cartierul Latin* sunt paradisul studenților și artiștilor, *Champs Elyseés*, *Place de la Concorde* sau *Louvre* respiră grandoare și lux, oglindind un trecut (mai recent sau mai îndepărtat) caracterizat de opulență, de eleganță fastuoasă sau “doar” de un rafinament tipic franțuzesc. Clădirile sunt zugrăvite în culori intense și înfrumusețate de

sculpturi și statui, *Grădinile Tuilleries* sunt aproape perfecte, totul pare să fie rodul unei risipe creatoare ce are ca unic scop esteticul desăvârșit. Edificiile, magazinele și cafenelele emană o eleganță nedezmințită nici de stilul vestimentar al locuitorilor acestui oraș.

Aproape toți parizienii vorbesc engleza, sunt politicoși, senini și amabili. Sunt civilizați, dar totodată naturali, calzi și deschiși, excepția de la regulă constituind-o emigranții (în special colțul din Montmartre care desparte Sacré Coeur de cartierul arab).

Oraș al îndrăgostiților, Mecca împătimitilor de achiziții livrești de la buchiniștii cei nostalgici, metropolă a shoppingului, cap de afiș al capitalelor turistice - toate aceste etichete

(sugestive, de altfel) care i s-au aplicat de-a lungul timpului nu i-au vulgarizat câtuși de puțin renumele. Pretențios sau amator de șarmuri simple, turistul va găsi aici locuri și lucruri pe care să le ia cu sine.

Parisul românilor

Numeroasele interferențe ale metropolei franceze în viețile intelectualilor români ne lasă să credem că avem o afinitate specială cu Parisul. Iată, în Impasse Ronsin, la nr 11, un sculptor pe nume **Brâncuși** își trăia, la începutul secolului trecut, asceza metropolitană, șlefuiind, îndepărtând învelișuri și dând la iveală esența lucrurilor. Zborul care-l extaziase în anii primei copilării, în Hobîța natală, s-a materializat mai târziu, după îndelungi căutări, în orașul de pe malurile Senei. Boemul artist parizian, devenit **părintele sculpturii moderne** a împlinit destinul copilului contemplativ al Hobîței românești. Mai târziu, celebrul Cartier Latin, inima Parisului, a hrănit o studenție perpetuă a celui care avea să fie declarat **cel mai mare stilist de limbă franceză**, deși aceasta era doar a doua sa limbă - **Emil Cioran**, la care o lume întreagă face adesea

referire ca la cel mai mare nihilist al secolului XX. Pe aleile din Jardin du Luxembourg, Cioran își dădea adesea întâlnire cu vechiul prieten român, "bufonul tragic" care a născut, din propria sa inadecvare la lume și din propria viziune burlescă asupra vieții, **un teatru al absurdului - Eugen Ionescu, membru al Academiei Franceze.**

Și tot Parisul a fost patria artistică a muzicianului **Enescu** și a pictorului **Grigorescu** și a atâtor și atâtor - nenumărați - alți artiști, de toate calibrele și veniți de pretutindeni. Vibrația orașului poartă întipărite urmele trecerii lor, magia sensibilității acestor artiști, locuitori temporari ai malurilor Senei.

De aceea, odată ajunși în capitala franceză, nu vă grăbiți. Păstrați un ritm favorabil contemplerii, și atunci când cutreierați străduțe și bulevarde, și atunci când studiați capodoperele muzeelor. Căci o călătorie trebuie să bucure, poate în primul rând, sufletul.

**Să aruncăm o
privire în urmă**

**Evenimente
istorice
importante**

Evenimente istorice importante

Parisul își datorează numele unui trib galo-celtic (**Parisii**) ce se stabilise pe Île de la Cité, în secolele III-II î.C. Invazia romană din anul 52 î.C. a trecut însă insula în mâinile trupelor lui Iulius Cezar, iar ulterior **romanii** s-au extins și pe Malul Stâng al Senei și au înființat o așezare căreia inițial i-au spus Luteția, însă cu timpul au denumit-o Paris - după tribul ce populase ținutul.

Romanii au rămas aici timp îndelungat, până în secolul VI. După plecarea lor a venit **Clovis**, considerat de francezi primul lor rege deoarece a unit toate triburile sub conducerea sa. Urmașii lui Clovis au rămas pe aceste meleaguri timp de aproape 500 de ani, rezistând atacurilor vikingilor și altor calamități. De-a lungul următoarelor secole, Parisul s-a extins pe malul drept, reminiscențe ale unor clădiri din acele vremuri fiind vizibile astăzi în arondismentul patru.

Dacă până în secolul IX Lyonul era cel mai important oraș al Franței, începând de-atunci capitala este stabilită la **Paris**, determinând

înflorirea acestuia sub toate aspectele. În perioada medievală a fost fondată **Sorbonna**, Universitatea constituind, timp de secole, unul dintre cele mai importante centre de învățământ din întreaga lume. Mai târziu, regii și-au construit palate și grădini care dau astăzi mare parte din farmecul orașului.

Unul dintre cele mai importante evenimente din istoria Parisului l-a constituit **Revoluția din 1789**, care a condus la **căderea Bastiliei** și, 3 ani mai târziu, la înlăturarea monarhiei. În fiecare an, la 4 iulie, francezii celebrează acest eveniment devenit sărbătoare națională.

Parisul pe care îl vizităm astăzi este în mare măsură opera **Baronului Haussmann**. Acesta a adăugat orașului străzi lungi și drepte, un nou sistem de împropătare a apei și a demolat o bună parte din clădirile medievale existente la acea vreme.

A urmat **Belle Époque**, perioada de aur a Parisului de la sfârșitul secolului al XIX-lea. A fost ridicat faimosul turn al lui **Gustave Eiffel**, au fost construite primele linii de metrou și a apărut iluminatul stradal, care schimbă contextul plimbărilor nocturne pe străzile pariziene.

Să aruncăm o privire în urmă

Important oraș european, Parisul nu putea fi ocolit de distrugerile războiului. Din fericire însă, ordinul lui **Hitler** ca Parisul să fie ars a fost ignorat de **generalul von Choltitz**, acesta preferând să se predea. După război, orașul și-a revenit la început mai greu, dar anii 1970-1980 au reprezentat o accelerare în progresul său și, totodată, o confruntare cu problemele comune marilor orașe: poluarea, criza locuințelor, dezbateri aprinse ale proiectelor de reînnoire urbanistică. Emigranți din toate colțurile lumii s-au îndreptat către metropola franceză, aducând cu ei bucătărie și muzică tradițională și dând naștere multiculturalismului care este astăzi o caracteristică accentuată a Parisului.

Obiective prioritare